No. 2560 Zaterdag 18 Februari 1933 50ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.-- bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

De Wonderen der Techniek.

De vlucht door den aether wordt reeds op zeer vele manieren toegepast. De radio — waarmee we overigens alleen met den geest kunnen reizen — de vliegmachine en de Zeppelin. Maar deze schijnen weer veel te langzaam te werken.

Daarom vond men de raket uit, een mysterieus wezen, dat nog geen gemeen goed is geworden en dat de meeste menschen alleen nog maar kennen uit een of andere film, die een fantastische vlucht naar de maan door middel van een raket, in beeld wil brengen. Meer weten we niet etgen aanschouwing. Maar toch is het vraagstuk van de raket interessant genoeg om het eens van nabij te bekijken. Want stel eens, dat deze rakettenstudie zich zoodanig ontwikkelt, dat ze eenmaal inderdaad als vervoermiddel kan dienst doen, dan zouden we ons wel zeer voelen aangetrokken tot een nadere kennismaking. En we kunnen het veilig aan de techniek overlaten de raket tot een bruikbaar ding te maken.

Het is nog niet zoolang geleden, dat een Duitsche ingenieur, Winkler genaamd, proeven heeft genomen met een raket, die door hem was vervaardigd. Hij deed dit in samenwerking met zijn collega Engel, wiens naam vanzelf reeds aan vliegen doet denken. Deze raket heeft den vorm van een druppel en is gemaakt van een soort metaal, dat bijna zoo dun is als papier. Hierop is aangebracht een machine, die de luchtdrukken op het metaal aanteekent, telkens als de raket de verschillende luchtlagen passeert. Op deze wijze, uit de aanteekeningen dus kan men nagaan, hoe hoog de raket is geweest.

Een van de grootste moeilijkheden in het rakettenvraagstuk is altijd geweest en is nog het landen. Ook hieraan hebben de Duitsche ingeniers hun aandacht geschonken. De kans bestaat immers, dat een raket, hetwelk met groote snelheid neerkomt, verpletterd wordt of in den grond wordt geboord. En niet minder gevaarlijk is de kans, dat een neerkomend raket huizen of menschen of beide verplettert.

Welnu, dit is bij de raketten van Winkler onmogelijk. Zij hebben daartoe een vernuftige uitvinding gedaan hierin bestaande, dat de raketten in hun punt een valscherm hebben ingebouwd, dat zich ontplooit, wanneer het raket naar beneden komt. Dit scherm is groot genoeg om de zware machine te kunnen houden in drijvenden, zwevenden toestand. Het komt door het scherm geholpen, zelfs nog zachter neer dan een mensch, die met het gebruikelijke valscherm uit een vliegmachine springt. Zelfs de gevoelige meetapparaten zijn bij den val veilig en loopen geen kans beschadigd te worden. De snelheid van dit vervaarlijke vliegding is natuurlijk enorm, en het kan een hoogte bereiken van ongeveer 20.000 meter, hetgeen wat zeggen wil.

Hoe de vervaardigers het hebben klaargespeeld, de machine een zoo geweldige snelheid te geven, openbaren zij natuurlijk niet tot in bijzonderheden. Wel willen zij weten, dat de brandstof in de machine bestaat uit dertig liter vloeibare zuurstof, bij een temperatuur van meer dan 180 graden. Verder vijftien liter metaan, eveneens vloeibaar, dat een koude bereikt van 164 graden. Het gas dat door vermenging van deze beide vloeistoffen ontstaat, wordt tot ontsteking gebracht en dit is de drijfkracht van de machine. Op de vraag waarom de makers nu juist een vloeistof-raket hebben uitgevonden, kan men antwoorden dat deze raket groote voordeelen geniet boven de raket die door kruitontploffing wordt voortbewogen, welke voordeelen voornamelijk hierin bestaan, dat deze vloeistoffen veel goedkooper zijn dan kruit. Het is zelfs een kwestie van millioenen voor één vlucht van Duitschland naar Amerika.

De rit van Duitschland naar Amerika zou met een vloeistof-raket ongeveer 25 minuten duren. Nauwelijks de moeite waard, niet waar? Het lijkt een gewone tramrit en in dien tijd kan men Amsterdam niet eens doorkruisen van Oost naar West of van Noord naar Zuid. Het is dus wel een ontzaglijke snelheid, die deze raket kan bereiken al zijn de ingenieurs nog niet zoo ver, dat deze snelheid reeds productief kan worden gemaakt.

De nieuwe uitvinding heeft echter nog grootere voordeelen n.l. voor de wetenschap.

Wanneer het waar dat de raket een zoo verbazende hoogte zou bereiken, dan zou, volgens de meening van *De Tijd*, zelfs de beroemde ballon van professor Piccard overtroffen zijn.

Niemand kan inmiddels vertellen, of de ingenieurs reeds proeven hebben genomen met hun nieuwe uitvinding en vermoedelijk zal dit ook wel in alle stilte gebeuren, zonder dat het nieuwsgierig publiek daarvan getuige kan zijn.

Het Kaatsspel van den Hr. Menkman.

In *La Prensa* van 7 Febr. l.l. schrijft de Hr. Menkman, zooals hij het zelf noemt een *„niet vriendelijk"* artikel tegen den *Amigoe*.

Een heel bezadigd artikel echter uit de pen van de Amigoe-redactie gelieft de Hr. Menkman *„onhebbelijk" „grof"* en *„beleedigend"* (Ibid. 2e blad 4e kol). te noemen.

De Hr. M. is in zijn beoordeeling wel erg mild voor zich zelf en streng voor anderen.

Als motief voor het *„niet-vriendelijk"* artikel geeft de Hr. M. het spreekwoord *„Wie kaatst, moet den bal verwachten."*

De Hr. M. schijnt echter al vergeten te zijn, dat *hij zelf* met het kaatsen begonnen is. En des Heeren Menkman balletje was: in de laatste drie jaren is er door het Bestuur op Curaçao **niets** gedaan.

Daarop hebben wij geantwoord in een artikel met het opsommen van een **twintigtal** voorzieningen.

En als eenig zakelijk antwoord krijgen we daarop thans van de Hr. M., dat de Amigoe-redactie, „het onder„scheid in het oog diene(n) te hou„den tusschen incidenteele en princi„pieele voorzieningen."

Noch op dit eene zakelijke, noch op de bijzaken en de dooreenhaspeling van een aantal andere artikelen en zelfs correspondenties, willen we verder ingaan.

We willen consequenter zijn dan de Hr M., die in zijn artikel in den *Amigoe* schreef: *„dat polemiek op verren afstand onvruchtbaar is."*

De relletjes in Suriname.

In de laatste dagen van Januari en de eerste week van Februari is Paramaribo weer in onrust geweest, door een onverantwoordelijk communistisch drijven, waaraan eerst een einde kwam, nadat er twee dooden en 23 gewonden gevallen waren.

Aan de Surinaamsche bladen ontleenen wij het volgende:

De oorzaak.

Ongeveer een maand geleden keerde de heer A. de Kom, Surinamer van geboorte, in zijn land terug, na eenige jaren in Rusland (Moskou) te hebben doorgebracht. Nauwelijks voet aan wal gezet, begon hij zijn communistische agitatie. Eerst zocht hij contact met Creolen. Maar bij de meer ontwikkelde ingezetenen vond de Kom, naar het schijnt, weinig aanhang voor zijn denkbeelden.

Toen wierp hij het over een andere boeg. Hij zocht contact met de Aziaten, zoowel Britsch Indiers als Javanen. Op hen bleek hij dadelijk grooten invloed te hebben. Dit kan niet verwonderen, daar hij hun allerlei gouden bergen voorspiegelde; allerlei uitkeeringen aan premies, terugzending naar hun land, de Koningin zou hij verzoeken de daarvoor noodige schepen te zenden, enz.

Het stroomde van immigranten naar zijn kantoor, dat hij doopte met den naam van Advies-bureau.

Het aantal immigranten dat dagelijks tot hem kwam, klom ten slotte tot honderden.

Op Dinsdag 31 Januari telde men er zelfs 1350 menschen.

De menschen luisterden niet naar raad. De autoriteiten die hen tot de werkelijkheid trachten terug te brengen en er op wezen, dat de Kom niet de minste macht had en niets kon doen, werden uitgelachen. Er was een geest als nooit tevoren onder de immigranten.

Tenslotte mocht het Bestuur dezen gang van zaken niet langer lijdelijk aanzien. Plakkaten, in de Hindostansche en Javaansche talen werden aangeplakt, om aan den immigranten den raad te geven, zich met hun belangen te wenden tot den agent generaal of andere bevoegde autoriteiten. Niets mocht baten.

Wat eigenlijk zijn plannen waren, daaromtrent liet de Kom zich niet veel uit. Hij nam namen en adressen op, eventueele klachten, beloofde bij de Koningin de noodige stappen te zullen doen in het belang der immigranten en sprak verder ongeveer aldus:

„Den dag dat ik U noodig heb, zult gij allen komen; wij zullen dan als één man schouder aan schouder staan; dan zal de ommekeer komen en zij die ons thans onderdrukken, zullen door ons worden onderdrukt."

Hij trok zelf naar de districten, Commewijne, Suriname, Saramaca, om contact te zoeken met de immigranten.

En wie in Paramaribo kwam, was dadelijk onder den invloed van de Kom. Men noemde hem een „Koning" In zijn kantoor bevindt zich een kistje vol medailles. Dat waren volgens hem onderscheidsteekens, die hem overal waren toegekend. Enkele der grootste droeg hij op zijn borst. Zijn bewonderaars noemde hem een discipel van Ghandi, de Javanen zagen in hem een tweede Allah.

Zijn faam drong door tot in alle uithoeken.

De Kom in arrest.

Toen Dinsdag 31 Januari rapporten inkwamen, dat een duizendkoppige menigte weder verzameld was voor 't huis van de Kom, begaven zich de procureur-generaal en de commissaris van politie per auto ter plaatse. In het belang van de orde werd last gegeven om de straat schoon te vegen. **Dit was geen gemakkelijk werk en hierbij zijn eenige klappen gevallen. Daar het op den duur bezwaarlijk was een** detachement van 24 politie beambten op dit ééne punt te handhaven, werd de hulp van militairen ingeroepen, om het bedoelde punt af te zetten. Twaalf manschappen verschenen ter plaatse, onder commando van luitenant Weber en zorgden verder voor de afzetting van het erf.

Daags daarop om vijf waren er reeds weder een paar honderd immigranten op het erf van de Kom. De massa groeide voortdurend aan. Om half acht verscheen weder een militaire patrouille ter plaatse.

Omstreeks half negen zette zich de reusachtige massa in beweging: de Kom zou naar den Gouverneur gaan! Daar het dien dag echter geen audientie was, werden maatregelen genomen om te beletten, dat de demonstratie het Gouvernementshuis bereikte. De politie dreef de menschen de zijstraten in. Intusschen bleek de Kom in een auto te zijn gestapt. In de Heerenstraat werd hij aangehouden door den inspecteur Mac Donald, die hem per auto medenam naar het Bureau.

Op het Bureau bevond zich de Procureur generaal, die, na enkele woorden met de Kom te hebben gewisseld, last gaf hem in verzekerde bewaring te stellen. Kort daarna vond een verhoor plaats.

Uit dit verhoor, als mede uit de huiszoeking bleek, dat de Kom de omverwerping van het gezag beoogde.

Ook bij Doedel, de Sanders en Liesdek hadden huiszoekingen plaats.

Men eischt de Kom's invrijheidstelling.

Vrijdagmorgen vervoegde zich een deputatie op het Parket, onder aanvoering van zekeren Doorson, die kwam vragen ingelicht te mogen worde omtrent de reden van de Kom's aanhouding. Doorsen werd door den Procureur generaal ontvangen, die hem in het algemeen een uitlegging gaf, waarom het gezag verplicht was geweest in te grijpen. Doorson verklaarde daarna, dat hij onder een geheel verkeerden indruk was gebracht en dankte voor de verkregen inlichtingen. Hij zou zijn menschen nu de zaak uitleggen en beter kunnen inlichten. In volmaakte orde trok daarna de deputatie weg.

Zaterdag vervoegde zich wederom een deputatie van eenige personen ten Parkette. De Procureur generaal heeft zich toen weder, evenals bij de komst van Doorson, de moeite gegeven de menschen duidelijk te maken waarom het ging. Zij schenen, evenals Doorson, volkomen voldaan heen te gaan. Maar evenals Doorson later op zijn meening is teruggekomen, zijn ook de vier afgevaardigden van Zaterdag, nadat zij op straat met hun medestanders hadden gesproken, van meening veranderd. Zij keerden in optocht terug. Het werd een ware oploop voor het Parket.

Inmiddels was de Procureur generaal uitgegaan. Hij bevond zich bij den Gouverneur, toen er bericht kwam, dat in de Oranjestraat een volksoploop was ontstaan en er wellicht geschoten zou moeten worden. De Procureur generaal begaf zich terstond ter plaatse. Het bleek, dat eenige woestelingen, gevolgd door honderden, opdrongen voor het Parket en een afdeeling met karabijnen gewapende beambten reeds last had gekregen de patronen in het magazijn te doen. Elk oogenblik kon bevel tot schieten gegeven worden. Eenige personen namen daarbij een zeer uitdagende houding aan. Zij ontblootten hun borst en daagden tot schieten uit Anderen zwaaiden met roode doeken

Moedig optreden van den P. G.

Op dit oogenblik naderde de Procureur generaal en begaf zich onbevreesd onder het volk. Hij wenschte van zijn kant een laatste poging te doen om een bloedbad te voorkomen.

Hij merkte Doorson op, in de voorste rij, en wendde zich tot hem. Hij sprak zijn bevreemding uit, dat Doorson, die gisteren voldaan zijn kantoor had verlaten, zich nu weder hier bevond, en waarschuwde, dat het lawaai moest ophouden, daar men anders zou schieten. Doorson zeide toen, dat men de invrijheidstelling eischte van de Kom. Het antwoord luidde: dat men niets te eischen had, terwijl de waarschuwing werd herhaald om heen te gaan. **Doorson herhaalde van zijn kant, dat *men tot Dinsdag zou wachten op de in vrijheidstelling*, waarop de Procu**reur generaal nogmaals herhaalde, dat men niets te eischen had en hij zijnerzijds eischte, dat het publiek heenging. Doorson wendde zich daarop tot de menigte, riep iets, wat de procureur generaal niet verstond, waarop onder een hoeraatje de menigte wegtrok.

Sedert werd het valsche gerucht verspreid, dat de in vrijheidstelling van de Kom beloofd was.

Des avonds verscheen echter een proclamatie van den Gouverneur, die aan allen twijfel een einde maakte.

Ook verscheen er een proclamatie waarin alle samenscholingen verboden en met een streng optreden werd gewaarschuwd.

De spanning bleef echter toenemen, en hoewel de Javanen en de Hindostani voor een groot deel weer waren teruggekeerd naar de Plantages begon op Maandag 6 Januari de invasie opnieuw.

Het valsche gerucht, dat de Kom Dinsdagochtend in vrijheid zou worden gesteld, vond helaas nog steeds geloof. De immigranten waren onder den indruk, dat het Gouvernement, hetwelk zich totdusver had bepaald tot waarschuwingen, dit uit zwakte deed. Ook onder de stadsbevolking waren er velen, die dachten, dat men straffeloos zou kunnen voortgaan het gezag te honen, want dat men toch niet zou schieten.

Het drama op het Gouvernementsplein.

Dinsdagmorgen was het aanvankelijk volmaakt kalm in de stad, maar de Overheid wist dat de spanning op een of andere wijze tot ontlading zou moeten komen en had hare maatregelen genomen. Men wist ook, dat onder de immigranten menschen waren, met messen en krissen gewapend.

Reeds om 5 uur des morgens bevond de Procureur generaal zich op het Parket, met den Inspecteur Lo Agnoe en enkele beambten. Het Parket werd afgezet en aan de voorbijgangers werd aangezegd om door te loopen.

Tegen 9 uur begon het in de omgeving van het Plein drukker te worden. Onder de amandelboomen aan de Waterkant was ten slotte een volksophooping, die de politie noodzaakte de straat schoon te vegen. In de Oranjestraat was het vol menschen, die wat later doorgingen tot het plein. Er klonken uitroepen: *Laat de Kom los!* Nog wat later drong de menigte op in de richting van het Parket. De Inspecteurs Lo Agnoe en Kleinhout bevonden zich daar op post, met vijf beambten voorzien van karabijnen. De Procureur-generaal gaf toen aan den inspecteur Lo Agnoe last de menigte driemaal te sommeeren zich te verwijderen, daar anders geschoten zou worden. Deze sommatie werd zoowel in het Hollandsch als in NederEngelsch gedaan. Daarna kreeg een beambte last om de sommatie in het Javaansch te herhalen, eveneens driemaal. De Procureur generaal trad toen nog zelf naar voren en riep: *Menschen, in Gods naam, gaan jullie weg, anders wordt er geschoten.*

Alle aanmanningen waren vergeefs. Zij werden beantwoord met gejoel en gelach. Het is onbegrijpelijk, dat de menschen zelf op dat oogenblik nog niet den ernst van den toestand schenen in te zien.

Nu gaf de Procureur generaal last een salvo te lossen. Het publiek meende echter, dat met los kruit geschoten werd. Het gejoel hield aan, de menschen drongen zelf verder naar voren.

Een twee salvo werd gelost. Nu aarzelden sommigen, maar van wegtrekken was nog geen sprake.

Een derde salvo werd gelost, waarop overhaast de menigte de vlucht nam. Men had nu slachtoffers zien vallen. Toch moest de politie zich nogmaals in de Heerenstraat vertoonen, om het laatste gedeelte der betoogers te doen verdwijnen.

Onder de betoogers was een zwarte man, die, nadat reeds het vuren begonnen was, nog een bravoure houding aannam. Hij viel het volgend oogenblik als slachtoffer van zijn overmoed, Hij was dadelijk dood. Zijn naam is Cyriell Maurice, oud 32 jaren van Meerzorg. Op zijn lijk werd in het hospitaal een dolk gevonden.

Toen de menigte gevlucht was, lagen er op het Plein, behalve Cyriell, nog vier gewonden. Later bleken er meer gewonden te zijn. In totaal arriveerden in het Militair Hospitaal 24 gewonden en 1 doode. Van de gewonden strief enkele uren later nog een jonge Hindostani, Mohabir genaamd, afkomstig van Welgedacht B. Een broer van hem behoort tot de gewonden.

Er moeten meerdere personen, die licht gewond waren, vertrokken zijn.

Een uur na het drama, was de orde overal hersteld en sedert heeft zich nergens eenige ongeregeldheid meer voorgedaan. De Javanen zijn met den meesten spoed teruggekeerd naar de plantages.

De karabijnen waarmede gevuurd werd, waren geladen met zoogenaamde wachtpatronen, dat zijn patronen die slechts half de kracht hebben van de groote scherpe patronen. Men schiet er mede over afstand van een paar honderd meter, terwijl de scherpe patronen duizend meter ver gaan en door verschillende huizen heengaan.

Keert het vertrouwen weder?

In zijn jaarlijksche rede over den economischen toestand, heeft de voorzitter van de *Amsterdamsche Kamer van Koophandel*, de heer CRONE, opvolger van den Heer HELDRING, ook de vraag besproken: „Is het einde van de depressie in zicht?"

Hoewel zich wachtend deze vraag bevestigend te beantwoorden, heeft hij nochtans gewezen op symptomen, die althans de mogelijkheid van herstel in zich sluiten. Trouwens alles heeft een begin en een einde en dat zal ook wel gelden voor de tegenwoordige wereldcrisis, hoe geweldig deze ook moge zijn.

Ook thans — zeide de heer Crone — is de internationale economische toestand nog duister, zij het ook dat zich hier en daar verschil in ontwikkeling begint af te teekenen, waarbij het merkwaardig is, dat uit het sterk verarmde Duitschland de berichten het duidelijkst op een verbetering van de situatie schijnen te wijzén. Hoe schuchter de aanwijzingen van vermeerderde bedrijvigheid nog mogen zijn, in ieder geval kan worden geconstateérd, dat de algemeene toestand in het laatste halfjaar over het geheel genomen niet verder achteruit ging. Een zeker vertrouwen is ingetreden, dat het, ondanks tal van drukkende factoren, niet verder bergaf zal gaan. In stede van berusting in het noodlot, dat zich aan de wereld voltrekt, is de hoop op een betere toekomst en vertrouwen, dat met inspanning van krachten verbetering bereikbaar is, wakker geworden. De bereidheid van het zakenleven om op ieder vermeend teeken van herstel in te gaan, houdt de belofte in, dat deze reactie des

te krachtiger zal zijn indien werkelijk ke verbetering valt te constateeren.

Doordat de prijsdaling der grondstoffen is tot staan gekomen, daarentegen de uit haar aard tragere aanpassing van de prijzen der eindproducten en diensten voortgang heeft gehad, is nog wel geen evenwicht bereikt, doch althans een betere verhouding ontstaan, die hoe gevoelig ook voor nieuwe tegenslagen, toch een beteren grondslag voor een herstel biedt, dan vóórdien aanwezig is geweest.

De verhooging van een aantal prijzen op de wereldmarkt werd weder door een belangrijk daling gevolgd, doch van meer blijvenden aard was de verbetering op de effectenbeurzen, waarbij in het bizonder het wantrouwen in staatsfondsen, zich afteekenend in uiterst lage noteeringen, voor een belangrijk appreciatie en terugkeerend vertrouwen heeft plaats gemaakt. Ondanks begrootingsmoeilijkheden is de belegger weder bereid zijn geld aan de overheidsorganen te leenen. De na het luwen van de vertrouwenscrisis hervatte daling van de kapitaalrente wijst er mede op, dat de kapitaalmarkt ruim van belegging zoekende middelen blijft voorzien. Al is deze lage kapitaalrente uiteraard op zichzelf een typisch depressie verschijnsel, zij is niettemin een der factoren die tot herstel zullen bijdragen, zoodra de beschikbare gelden, wanneer de omstandigheden daartoe weder aanleiding geven, ook aan nijverheid, scheepvaart en handel zullen toevloeien. Zoolang zij echter alleen kunnen dienen om verlies te financieren, is het duidelijk, dat zij daaraan niet worden gewaagd.

* * *

Het luwen van de vertrouwenscrisis, waarop hierboven werd gezinspeeld, bestaat echter voorloopig nog overwegend hierin, dat men minder ongerust is ten aanzien van het uithoudingsvermogen der eigen volks- en geldhuishouding is geworden, doch van een vertrouwen op de toekomst, zich uitend in een hernieuwde bedrijvigheid, gegrond op de verwachting van zich openende winstmogelijkheden, is nog vrijwel geen sprake. Dit ontstaan van toenemende bedrijvigheid wordt in hooge mate door de internationale politieke omstandigheden beheerscht. Ook in dit opzicht waren de omstandigheden in het afgeloopen jaar niet gunstig. In 1932 zijn de verkiezingen niet van de lucht geweest en de daardoor veroorzaakte stagnatie in vruchtdragende werkzaamheid heeft op economisch gebied remmend gewerkt. Overigens is de economische nood niet bevordelijk voor toenadering op internationaal gebied en leidt zij veeleer tot versterking van politiek en economisch nationalisme. Veel zal afhangen van de houding. die de gekozen President der Vereenigde Staten tegenover de internationale problemen zal willen en kunnen innemen. Ten zeerste is het in het belang van de geheele wereld te hopen, dat de bij zijn verkiezing gewekte verwachting, dat zijn regeeringsperiode zich door een matiging van de protectionistische politiek der Vereenigde Staten zal kenmerken, zal worden verwezenlijkt.

Iets over Petroleum.

Oliefondsen zijn een geliefd object voor belegging en vooral ook voor speculatie. Het publiek koopt en verkoopt zijn papieren op grond van de directe perspectieven, waarbij vaak wordt afgegaan op den prijs van het voornaamste product, benzine, en ook op de voorraden benzine en ruwe olie in de eerste hand, waaromtrent gegevens geregeld worden gepubliceerd. Het is zelfs voor insiders buitengewoon moeilijk om zich op deze basis een juiste voorstelling te maken van de afzetmogelijkheden in de naaste toekomst, omdat petroleum en zijn derivaten over de geheele wereld worden gebruikt, en de wisselende verhoudingen vaak aanleiding geven in wijziging van de vraag naar de diverse petroleumproducten.

Het schijnt intusschen, dat ondanks alle schommelingen in de koersen der petroleum-aandeelen een neiging tot stijging niet valt te ontkennen. en deze neiging. die zich over een langere periode bemerkbaar maakt, dient door meer algemeene oorzaken te worden verklaard dan door de situatie van voorraden en prijzen alleen, daar de petroleumproductie nog steeds op zeer beperkte schaal moest worden voortgezet om niet tot hernieuwde algemeene overproductie te leiden.

Een van de oorzaken van die tendenz, die — hoewel nog zwak en weifelend — toch wel eenigszins valt te onderkennen, zien wij in het feit, dat de groote petroleumconcerns zich gedurende de laatste jaren sterker dan voorheen hebben toegelegd op differentiatie van hun productie, op de uitbreiding van de sortering hunner producten, om een populaire uitdrukking te gebruiken. Dit proces dateert niet van vandaag of gisteren, maar de petroleum-industrie staat reeds vele jaren voor dergelijke problemen.

De ruwe aardolie, zooals zij uit de verschillende bronnen wordt gepompt of daaruit opspuit, is een mengsel van verschillende oliesoorten, die eerst gescheiden moeten worden, alvorens zij voor het gebruik geschikt zijn. De scheiding der verschillende soorten is mogelijk, doordat deze in het algemeen niet hetzelfde verdampingspunt hebben. Begint men de ruwe aardolie te verhitten — natuurlijk zonder dat er lucht bijkomt, want anders vliegt alles in brand — dan gaan bij ongeveer 50 of 60 graden Celsius het eerst de vluchtigste soorten olie verdampen, dat zijn: de benzinesoorten, dan bij 90 graden de eigenlijke petroleum; bij nog hoogere temperaturen weer andere soorten, die tot de smeeroliën behooren, en ten slotte blijft er stookolie over, die eventueel door verdere verhitting nog in verdere onderdeelen kan worden gesplitst. Verhit men dus het ruwe product telkens sprongsgewijze op hooger temperatuur, dan verdampen successievelijk de opeenvolgende handelsproducten, die dan afzonderlijk gekoeld en verwerkt kunnen worden. Dit is het zoogenaamde distillatieproces.

Het is duidelijk, dat men hierbij uit de ruwe aardolie slechts die hoeveelheden derivaten — zoo heeten deze afgeleide producten — kan verkrijgen, die er deel van uitmaken. Een van de groote moeilijkheden bij de olieproductie bleek nu al dra hierin te liggen, dat de vraag naar diverse soorten derivaten zich volstrekt niet op evenredige wijze ontwikkelde. Door de ontwikkeling van het autoverkeer nam de vraag naar benzine reusachtig toe, terwijl b.v. de uitbreiding van het verbruik van de eigenlijke petroleum veel minder snel ging. Om aan de vraag naar benzine te kunnen voldoen moest men dus tegelijkertijd een serie andere derivaten produceeren in hoeveelheden, die boven het opnamevermogen der markten lagen. Dat zijn de jaren geweest, dat men bij het boren naar petroleum sterk moest letten op de samenstelling van het natuurlijke product. Aardolie met een groot percentage der vluchtigste bestanddeelen, die tot benzine konden worden afgedistilleerd, was meer waard dan aardolie, die hoofdzakelijk uit zwaardere deelen bestond.

De techniek heeft op dit gebied de menschen onafhankelijker gemaakt van de natuurlijke bodemrijkdommen, toen 't kraakproces werd uitgevonden. Dit stelde de petroleumproducenten in staat om door bepaalde bewerkingen bij hooge temperatuur en onder druk de zwaardere oliebestanddeelen te splitsen, te „kraken", waardoor deze zwaardere oliën gedeeltelijk in benzinesoorten werden omgezet. Men kon dientengevolge aan de vraag naar benzine voldoen, zonder de productie van ruwe aardolie zoo sterk te moeten opvoeren, dat voor de overige derivaten geen afzet meer zou bestaan. Deze kraakinstallaties werden op den duur een belangrijke regulator der productie in de handen der groote concerns. Men kraakte meer of minder al naarmate de vraag naar benzine en naar andere producten zich wijzigt, terwijl de productie van ruwe aardolie zooveel mogelijk constant wordt gehouden. De mogelijkheid van deze reguleering werd geschapen, doordat de verwerkingsinstallaties voor ruwe petroleum grootendeels geconcentreerd waren in de handen van de groote concerns. De onafhankelijke producenten kunnen wel ruwe olie produceeren, maar beschikken niet over voldoende kapitalen en over de noodige ervaring voor het oprichten der verwerkingsinstallaties, die bovendien voor zeer groote productie ingericht moeten zijn, teneinde den kostprijs zoo laag mogelijk te houden.

Scheen het eenige jaren lang, alsof daarmee het groote probleem der productie overwonnen was, de huidige crisis heeft nieuwe moeilijkheden geschapen. Kraakbenzine is n.l. duur, het fabricageproces gaat met belangrijke kosten gepaard, vooral met groote slijtage der kostbare apparaten. Toen nu de benzineprijzen zoo daalden als in de huidige crisis het geval was, moest de kraakbenzine met steeds grootere verliezen worden verkocht. Het was dus de aangewezen weg om te trachten een goedkooper procédé te vinden ter bereiking van hetzelfde doel.

Het schijnt nu, dat de petroleumindustrie den laatsten tijd in dit opzicht successen heeft weten te bereiken. Men schijnt erin geslaagd te zijn om de zwaardere oliesoorten op andere wijze in benzine te splitsen, met name door toevoeging van steenkool in poedervorm. Reeds voor den oorlog had de Duitsche professor Bergius aangetoond, dat het mogelijk was om door toevoeging van waterstof, olie uit steenkool te vervaardigen. De I. G. Farben heeft deze patenten gekocht en jarenlang proefnemingen gedaan, zelfs groote fabrieken gebouwd voor de productie van olie uit steenkool. Het bleek echter in de praktijk, dat de aldus gefabriceerde olie te duur was om tegen natuurlijke aardolie en haar derivaten te kunnen concurreeren.

Sinds 1926 echter is de I. G. Farben in verbinding getreden met de petroleummaatschappijen, allereerst met de *Standard Oil* om door gezamelijk activiteit het probleem tot een oplossing te brengen. De *Standard Oil* nam het zeer ruime standpunt in, dat men niet moest trachten de concurrentie der steenkolen te voorkomen, maar dat misschien, met behulp van steenkool, tot goedkoopere benzineproductie kon worden gekomen. De groote technische ervaring der Amerikanen op het gebied van oliebewerking is hierbij van groot nut gebleken, en reeds heeft de *Standard Oil* eenige fabrieken gebouwd, die in staat zijn benzine te maken uit zwaardere oliën en uit steenkool volgens een nieuw procédé. Daar steenkool een veel lageren kostprijs heeft dan olie, is het wel aannemelijk, [illegible] goedkooper kan worden vervaardigd dan met de kraakbenzine het geval was. Bovendien schijnt hierbij ook een kwaliteitsfactor in het spel te zijn, die reeds bij kraakbenzine optrad.

Zooals bekend klopt kraakbenzine minder in motoren dan de natuurlijk gedistilleerde benzine. Welnu, dit kloppen schijnt bij het nieuwe product nog geringer te zijn, terwijl de benzine zelf iets minder vluchtig is dan het product, dat tot nu toe in den handel wordt gebracht, en dus minder brandgevaarlijk. Het wordt daarom speciaal voor vliegmachines aanbevolen.

Zonder verder op de details van deze uitvindingen in te gaan, zal het duidelijk zijn dat de petroleumindustrie hierdoor een nieuwe reguleeringsmogelijkheid harer productie heeft gekregen, waardoor productie en vraag nog beter dan voorheen in evenwicht kunnen worden gehouden. Bedenkt men daarbij, dat de groote petroleummaatschappijen onophoudelijk bezig zijn met het zoeken naar nieuwe producten, die uit petroleum kunnen worden vervaardigd, zooals allerlei soorten asphalt voor wegbedekking, dat verder het automobielverkeer in Europa en de oude wereld zich uitbreidt ondanks de heerschende crisis en dat het verbruik van ruwe olie in de scheepvaart nog steeds veld wint op het kolengebruik, dan blijkt daaruit wel, dat er inderdaad tendenzen bestaan in de richting van gunstiger vooruitzichten voor de olieindustrie. Dat wil natuurlijk niet zeggen, dat complicaties op de markten of conflicten tusschen de groote producenten geen terugslagen meer zullen veroorzaken, maar wij wilden slechts wijzen op enkele factoren, die kunnen hebben bijgedragen tot de williger houding der petroleumfondsen in den laatsten tijd. (*Hsgz.*)

Bedenkelijk.

In het onderwijs-ontwerp tot wijziging en aanvulling van het Kon. Besluit van 23 Aug. 1922 (P.B. No. 53) komt ook iets voor omtrent den *rooster van lesuren.*

Vroeger was daar omtrent bepaald, dat de rooster aan den Inspecteur van het Onderwijs moest worden medegedeeld, die den rooster voor „*gezien*" teekent, als hij (de rooster) aan de wettelijke gestelde eischen voldoet.

Van goedkeuren of zooiets is daar geen spraak, en terecht: het gouvernement heeft alleen toe te zien, dat het onderwijs aan de wettelijke eischen voldoet. Dat is zijn recht en ook zijn plicht. Alle verdere bemoeiingen zijn overbodig.

In het ontwerp in kwestie komt omtrent den rooster een bijvoeging voor: . . . die den rooster voor „*gezien*" teekent, *ten bewijze, dat hij* (de *Inspecteur*) *geen bezwaar daartegen* [illegible] onschuldig uit. Maar toch meenen wij gerechtigd te zijn tot de vraag: Zet deze bijvoeging de deur niet open voor willekeur?

Op een desbetreffende vraag van den Kolonialen Raad, betoogt de Memorie van Antwoord: *Het valt natuurlijk niet vooraf te bepalen, welke bezwaren de Inspecteur zal kunnen maken, om een rooster van lesuren te teekenen,*" maar na dit antwoord wordt bovenstaande vraag juist zeer klemmend. Of ligt er geen gevaar in het feit, dat voortaan om louter persoonlijke bezwaren van den Inspecteur aan een rooster het praedicaat „*gezien*" kan worden onthouden? De uitvlucht, dat er altijd hooger beroep op den gouverneur is toegelaten, maakt niets goed.

De slotzin van de M.v.A. op dit artikel is eenigszins vermakelijk: *Voorschriften voor het opmaken van een rooster van lesuren, behalve dat deze in overeenstemming moet zijn met het aan de betrekkelijke school goedgekeurde leerplan en met de bepalingen, welke voorkomen in het evengenoemd Besluit, zijn wel niet te geven.* We willen het best aannemen, en daarom juist vinden we de bovengenoemde bijvoeging overbodig en . . . bedenkelijk, omdat ze de deur wijd open zet voor allerlei bedilzucht.

Wat te zeggen van hetgeen we in genoemd ontwerp lezen, betreffende het *Leerplan*? Dit leerplan zal de Inspecteur ook voor „*gezien*" moeten teekenen, „*ten bewijze dat het leerplan voldoet aan de wettelijke vereischten voor een soortgelijke openbare school.*" Deze laatste bijvoeging, die hier wordt binnengesmokkeld, is eveneens volkomen overbodig.

Immers de wettelijke vereischten voor het *leerplan* van een bijzondere school zijn vastgelegd in het Besluit van 14 November 1922 P.B. no. 65. Door de boven aangehaalde bijvoeging wordt bovendien o.i. de vrijheid van het B. O. aangetast.

Doch ten derde is er een veel grooter bezwaar, daar deze eisch in sommige gevallen zelfs onmogelijk voor verwezenlijking vatbaar is.

In dit nieuwe onderwijs-ontwerp wordt alléén voor het *Bijzonder* Onderwijs een nieuwe categorie scholen ingevoerd nl. met *Beperkt Lager Onderwijs* (B.L.O.), die het Openbaar Onderwijs in het geheel niet kent. Hoe kan nu het leerplan van een dergelijk B.L.O. school voldoen aan de wettelijke vereischten van een *soortgelijke openbare* school, die niet eens bestaat?

Wij hebben vertrouwen genoeg in den Kol. Raad, om aan te nemen, dat hij de belangen van het Bijz. Onderwijs niet zal overleveren aan het gevaar van mogelijke willekeur, waarop we boven wezen.

Een Katholiek onderwijzer.

BERICHTEN.

Kardinaal A. Frühwirth. ✠

De vorige week bracht de telegraaf ons het bericht, dat Kardinaal ANDREAS FRÜWIRTH in den hoogen ouderdom van 87 jaren te Rome was overleden.

Kardinaal Früwirth was de oudste Kardinaal en zooals zoodanig *Camerlengo*, d.i. de Kanselier der H. Roomsche Kerk.

De overledene was een Oostenrijker van geboorte en behoorde tot de Orde der Dominikanen. Hij was Professor in de Schriftuur en in het Hebreuwsch, toen hij tot Overste (Provinciaal) van de Oostenrijksche ordesprovincie benoemd werd. Op het Generaal Kapittel gehouden te Oulins bij Lyon in 1891 werd hij tot Generaal der orde verkozen, wat hij bleef tot het jaar 1904. In October 1907 werd hij door Paus Pius X benoemd tot Apostolisch Nuntius in München (Beieren) en tevens tot aartsbisschop geconsacreerd.

Den 6 December 1915 volgde zijn benoeming tot Kardinaal onder Paus Benedictus XV.

Het lijk van den Kardinaal is naar Weenen vervoerd, vermoedelijk om in het klooster te Graz (Oostenrijk), het groote studiehuis dier provincie, te worden begraven.

Tot voor korten tijd telde de orde der Dominikanen drie Kardinalen, waarvan de nu overleden Kardinaal Frühwirth de oudste was.

De tweede, nu nog in leven, is Kardinaal THOMAS BOGGIANI, thans 70 jaar oud, die den 4 Dec. 1916 tot het Kardinalaat verheven werd. Hij was aartsbisschop van verschillende Italiaansche bisdommen. Hij woont thans in Rome en behoort tot de z.g. Curie-Kardinalen.

De jongste van het drietal was Kardinaal RAYMOND MARIE ROULEAU, een Fransch-Canadees, en aartsbisschop van Quebec in Canada.

Hij overleed ruim een jaar geleden ten gevolge van een automobiel-ongeluk.

J. P. G. Ecker. ✠

Zondag ll. overleed na een langdurige ziekte in het Sanatorium „*Het Groene Kruis*" de Heer J. P. G. ECKER, sedert een lange reeks van jaren consul van Peru alhier.

De overledene was ook bijna 25 jaar lang, nagenoeg van de oprichting af, lid van onze *Kamer van Koophandel.* Bovendien bekleedde de Heer Ecker steeds hooge functies in de [illegible] malen voorzitter en groot-redenaar van de loge *Igualdad*, zoodat zijn woord en zijn gezag als zoodanig onder de broeders zeer hoog stond.

Aan de geachte familie betuigen wij onze oprechte deelneming.

Auto-ongeval.

Zaterdagavond werd nabij de St. Annakerk te Otrabanda de Heer J. F. Quast, oud-gezaghebber van Aruba, door een autotruck aangereden en tegen het trottoir geworpen en bekwam daarbij een ernstige fractuur van den rechterbovenarm en van het sleutelbeen.

SS. Flora defect.

Volgens mededeeling van het hoofdagentschap alhier van de K.N.S.M. heeft het SS. *Flora* op zijn reis van New-York naar Haïti, schade bekomen aan het roer. Om deze reden is het schip met behulp van SS. *Oranje Nassau* naar Jacksonville (Florida) gesleept om daar gerepareerd te worden. Daar deze schade nog al groot en de reparatie van langen duur kan zijn, is het SS. *Luna* daarheen vertrokken om de lading van het schip over te nemen. Den 14n dezer maand zou de Luna daarmee gereed zijn, om daarna verder zijn gewoon reisplan voort te zetten. Alle opvarenden verkeeren in uitstekenden welstand.

Wie kent Betsy Ranucci Beckman?

Aldus vraagt *Het Koloniaal Weekblad* en plaatst daaronder het volgende berichtje uit de *Haagsche Post* van 24 Dec. 1932:

„Alleen voor de „Natten".

„Als je een paar schoenen koopt voor de somma van drie gulden en vijftig cent, krijg je een whisky-soda toe. — Betsy Ranucci Beckman over Curaçao."

Wij geven de vraag door van den inzender van dit bericht aan ons: Wie is deze Betsy? en voegen er aan toe: Waar heeft zij dit gezegd of geschreven?

Kol. Wkbl.

Wie of die Betsy is? Wij meenen, dat het een der *Dietsche Spelers* is, en vergissen wij ons niet, de echtgenoote van den Heer Verbeek. Indien het K. W. ook nog belang stelt om te weten of men werkelijk op C. een whisky soda op die manier kan krijgen, dan kan de redacteur van het K. W. dat wel bij de schrijfster zelf te weten komen, die thans in Holland vertoeft, naar wij meenen.

De Gouvernementsmiddelen.

De *Curaçaosche Courant* van 10 Februari bracht ons den Staat der Gouvernementsmiddelen over de maand November.

In de Hollandsche bladen lazen we omtrent denzelfden tijd reeds de staat der Rijksmiddelen over het geheele jaar.

De *belastingen* in de maand November bedroegen f 451.409.— tegen f 230,613,— in dezelfde maand van 1931. Met dat cijfer overschreden ze het cijfer van een twaalfde der raming met rond f 100.000.

Dit hoog bedrag was te danken aan de hooge cijfers der *grond*belasting en *inkomsten*belasting. Deze laatste zal wel vooral achterstallige zijn.

De accijns op gedistilleerd was bijna het dubbele van November 1931.

Men genoot toen tertijd nog van de indertijd veel besproken groote inklaring van dat jaar.

Aan *inkomsten van onderscheiden aard* werden ontvangen f 150.880.— tegen f 165.381,— in November 1931 waardoor men rond f 28.000.— onder een twaalfde der raming bleef.

Volgens de gegeven cijfers, gaf het ongerief aan de koningin Emmabrug aan bruggelden een nadeeltje van f 5.000.—

Landsradio was weer een f 10.000.— beneden de raming en de waterleiding een f 6.000.

Het totaal over de 11 maanden bedroeg:

		11/12 van de raming:
Belastingen	f 3,715,225,—	f 3.865.491.—
Andere ink.	1,800,260,—	1.962.087.—
	f 5,515,485,—	f 5,827,578,—

In dank ontvangen.

— van het agentschap nieuwe tijdtafel van de booten van de *Hornline* van Januari tot September 1933.

— van den Heer ADHEMAR HENRIQUEZ Otrabanda alhier een prijsvraag en eenige reclameartikelen voor een nieuw merk sigaretten de „*Bright Star*"

— van het Bureau voor Handelsinlichtingen te Amsterdam: *Rapport pour l'Institut international du froid industriel* par W. R. CHAMBERS.

Een programma van den West-Indische filmavond op Woensdag 11 Januari 1933 in het Koloniaal Instituut te Amsterdam.

Voor dezen filmavond werd de algemeene inleiding over de beide gebiedsdeelen in de West gehouden door den Heer C. K. KESLER, archivaris van de West-Indische Kamer van het Kol. Instituut.

Van de *Ned. Ind. Gas Maatschappij* een leuk prentenboekje, mooie reclame voor beter verlichting in huis.

DE EXPEDITIE-RUTTEN haar taak beëindigd.

The Geology of Aruba - Proefschrift te verdedigen op Maandag 28 November 1932, door Jan Hugo Westermann.

Geology and Paleontology of Bonaire (*D. W. I.*) - Proefschrift, te verdedigen op Vrijdag 13 Januari 1933, door Petrus Johannus Pijpers.

Met het verschijnen van deze twee proefschriften is de wetenschappelijke bewerking van het materiaal, dat werd verzameld door de „Utrechtsche Antillen-excursie 1930" onder leiding van Prof. Dr. L. M. R. Rutten - beëindigd. De geologie van de eilanden Curaçao, Aruba en Bonaire - waarvoor Professor K. Martin in 1885 pionierswerk verrichtte - is thans beter bekend dan die van eenig ander vergelijkbaar deel van West-Indië.

Tot het verkrijgen van dit verheugende resultaat hebben alle geologen-deelnemers van deze excursie bijgedragen: L. W. J. Vermunt en M. G. Rutten verdiepten onze kennis van de geologie en palaeontologie van Curaçao, een kennis die door G. J. H. Molengraaff is verkregen en die door hem in 1929 op voortreffelijke wijze in een proefschrift is neergelegd; H. J. MacGillavry schreef over rudisten (fossiele schelpdieren) van de Seroe Teintje, P. J. Pijpers over gesteenten van Ronde Klip; Aruba werd in zijn geheel door J. H. Westermann onder banden genomen, Bonaire kwam voor rekening van P. J. Pijpers.

Het is hier niet de plaats om op de verkregen resultaten in te gaan. Een goed overzicht in de Hollandsche taal vindt men in de West-Indische Gids van Januari 1932 (Dl. XIII, bladz. 401—441), van de hand van Rutten; deze schreef ook het reisverhaal (W. I. Gids van Nov. 1931, Dl XIII, bladz. 289—309), waarin de ondervonden medewerking van de bewoners dezer eilanden dankbaar wordt herdacht. Deze erkentelijkheid voor hulp en gastvrijheid vond mede zijn uitdrukking in de keuze van nieuwe soortnamen van fossiele dieren zooals: *schotborghi, vanderstoki* en *vanslobbeni*, getuige ook de naam: *Brissoides aloysii*, een zeeëgel, „named in honour of the negro-boy Aloysius, whom we owe the discovery of the find-spot of echini SW. of Seroe Montagne. (W. Bonaire).

Drie dagen na de verdediging van het proefschrift over Bonaire door den Heer Pijpers, heeft Professor Rutten een nieuwe expeditie ondernomen, die dit maal de geologische exploratie van een deel van Cuba ten doel heeft.

Na Oost-Indië, West-Indië. Moge Prof. Rutten bij zijn nasporingen in de West een even groote en een even gerechtvaardigde arbeidsvreugde genieten, als zijn onderzoek in de Oost hem heeft geschonken.

Sjon Piet.

De Muiterij op „De ZevenProvinciën"

Te laat om ze nog in ons blad van de vorige week op te nemen, kwamen hier de berichten, dat door het werpen van bommen, een einde gemaakt was aan de muiterij op bovengenoemd schip.

Na verschillende sommaties, bleven de muiters hunne voorwaarden handhaven, ook toen zij vervolgd werden door het eskader van Celebes, bestaande uit een kruiser en twee torpedojagers, het s.s. „*Eridanus*" dat den commandant van het muitende schip Kapitein Eikenboom aan boord had; verder een mijnenlegger, twee onderzeeërs en drie watervliegtuigen. De muiters namen daarop een gevechtshouding aan en dreigden het vuur op de „Eridanus" te openen. De volgende oorlogsschepen hebben zich toen voor den strijd klaargemaakt, en stoomden met een vaart van 25 knoopen op „De Zeven Provinciën aan.

In de straat Soenda, tusschen Java en Sumatra, ter hoogte van het eiland Engano, werd nogmaals tot overgave gesommeerd, terwijl tevens een der Nederlandsche luchtstrijdkrachten aan dien eisch kracht bijzette door als laatste waarschuwing een bom vlak vóór het schip te werpen.

Toen men daarop nogmaals weigerde, wierp het vliegtuig een bom op het muitende schip zelf, met gevolg dat er 22 dooden en 25 gewonden vielen. Eerst hierop gaven de muiters zich over.

Onder de dooden bevond zich ook de aanvoerder der opstandelingen en de 1ste officier van het schip — 28 Europeesche schepelingen werden gearresteerd en 184 inlandsche muiters. Zij werden naar den kruiser „*Java*" overgebracht en daarna voorloopig op het eiland „*Onrust*", tegenover Tandjong Priok, de haven van Batavia, geïnterneerd, in afwachting dat zij voor den krijgsraad zullen worden gedaagd.

Zoolang het justitie-onderzoek duurt omtrent alles wat met deze muiterij samenhangt, is Kapt. Eikenboom, de commandant van „*De zeven Provinciën*" van zijn bevel over dit schip ontheven.

In Nederland en in Nederl. Indië heeft de muiterij aanleiding gegeven tot enkele demonstraties.

In Ned. Indië hadden verschillende manifestaties plaats van trouw aan het wettig gezag.

Ook de grootsche ontvangst van H. M. de Koningin bij haar terugkeer uit Zwitserland in den Haag (naar aanleiding van de kabinetscrisis) vond haar reden in de muiterij op „*de Zeven Provinciën*."

Op verschillende plaatsen werd haar het *Wilhelmus* toegezongen.

Er waren geen officieele demonstraties toegestaan, alleen de huzaren defileerden voor het paleis, waarvan de Koningin de groet in ontvangst nam. Er hadden geen incidenten plaats. Wel werden door de communisten on- [illegible] protest tegen het optreden tegen „*de Zeven Provincien*" proclameerden de arbeiders werkende aan het Van Heutsz-monument, een 24 uurs staking hebben geproklameerd.

In verband met de geruchten van onlusten in Den Helder werden door de politie een soldaat van het garnizoen te Ede en 5 particulieren uit Den Helder in hechtenis genomen wegens het verspreiden van blaadjes, waarin er op aangedrongen wordt om zich solidair te verklaren met de bemanning van „De Zeven Provinciën."

De vereeniging *Technische Kon. Marine* nam een motie aan, waarin onvoorwaardelijke trouw aan het wettig gezag wordt uitgesproken.

STADSSCHOUWBURG

De Harmonie St. Cecilia zal op 18 Februari a.s. des avonds om 8 uur met medewerking van de in onderstaand programma genoemde Dames en Heeren een uitvoering geven tot stijving van de kas van het Feestcomité ter herdenking van de 400 jarige geboortedag op 24 April 1933 van Prins Willem van Oranje (Vader des Vaderlands)

PROGRAMMA:

1. Le Calife de Bagdad Ouverture Boieldieau
2. Fantaisie sur Le Freischutz Weber
3. Twee voordrachten te houden [illegible]
4. Fantaisie [illegible]
5. Les Fleurs Vals E. Waldteufel

PAUZE:

6. Hoog bezoek Blijspel in een bedrijf.

Personen:

Mijnheer Bol — P. Rietkerk.
Mevrouw Bol — Lammy Lens.
Rosalie — Corry Jonkers.

7. Nabucodonosor Ouverture Verdi.
8. Dividenden Potpourri C. Morena.
9. Love Parade Grenadiersmarsch. W. Schertringer.

Prijzen:

De vijf voorste rijen stoelen Fl. 1.50
De overige stoelen Fl 1.00

4—3

De Pan-American Petroleum Mij op Aruba.

Een paar weken geleden wezen we op eenige aanduidingen, die wel eenige beloften van verbetering inhouden voor de Petroleum Industrie op de Isla. — Meer dergelijke kenteekenen hebben we dezer dagen ontdekt in verband met grootere uitbreiding van de Pan-American, die aan de San Nicolaasbaai op Aruba werkt.

Aanleiding daartoe was, dat wij bij geruchte vernamen, dat de groote baggermachine van de firma *Dyckerhoff en Widmann*, die hier den ingang van onze haven heeft uitgediept en schoongebaggerd, binnen kort naar Aruba zou vertrekken.

Wij hebben daarover verder informaties ingewonnen en kunnen we nu het volgende aan onze lezers meedeelen.

Het schijnt werkelijk, dat de Pan-Am. op Aruba grootsche plannen van uitbreiding heeft van haar installatie op San Nicolas. Men is reeds begonnen met den bouw van een tiental petroleumtanks ter plaatse van het nieuwe voetbalveld. En het is niet uitgesloten, dat er daarna nog meer tanks zullen worden bijgebouwd.

Er is ook een aanvraag ingekomen van sommige toeristenbooten om op San Nicolas stookolie te mogen bunkeren, welk verzoek voorloopig nog niet kon worden ingewilligd, daar er *nu* reeds dikwijls plaatsgebrek is voor de tankers aan de aanlegsteigers, zoodat het herhaaldelijk voorkomt, dat olietankers buitengaats moeten blijven wachten tot er plaats is om aan de stijgers vast te meren.

De bovengenoemde firma *Dyckerhoff & Widmann* zal belast worden met het baggerwerk en uitdiepen van de San Nicolasbaai om meer plaatsruimte te krijgen voor de in- en uitvarende tankers om te manoeuvreeren en ook voor het bouwen van meer aanlegsteigers voor de schepen. In dit verband heeft de Mij erg geboft, daar toevalligerwijze onlangs ontdekt werd, dat in het *Lagun*, ten Oosten grenzend aan de haven, dieptens voorkomen van ruim 45 voet, dus de grootste schepen hetgeen ook door officieele opmetingen bevestigd is. Hier kunnen gemakkelijk passeeren.

Ook het volgende toont wel, dat er nieuw leven en meer bedrijvigheid op San Nicolas op til is. Half Maart wordt er een groot aantal Amerikaansche Heeren van de Directie van de *Pan American* op Aruba verwacht, die de raffinaderij en de omliggende terreinen in oogenschouw wenschen te nemen. Zij zullen de reis maken met een expres voor dat doel gecharterd schip. Zij zullen de inspectie van San Nicolas ook van uit de lucht per vliegtuig ondernemen. Zooals men weet, is er reeds eenige tijd een Amerikaanschen vliegtuig op Aruba met een piloot met internationaal brevet, [illegible] wacht per boot, dat op San Nicolaas gemonteerd zal worden.

Kabinetscrisis en Kameronthinding.

De telegrammen, die hierover op Curaçao zijn aangekomen, zijn niet erg duidelijk. Het schijnt, dat sommige regeeringsvoorstellen tot bezuiniging door opheffing van zeven gerechtshoven en verschillende kantongerechten geen meederheid in de 2de Kamer hebben kunnen vinden, wat aanleiding tot de kabinetscrisis heeft gegeven. Om deze reden kwam H. M. de Koningin terstond uit Zwitserland terug en werd ook de Heer Beelaerts van Blokland, minister van Buitenlandsche Zaken, van de vergaderingen van den Volkenbond in Genève teruggeroepen.

Deze ministerieele crisis komt in de tegenwoordige omstandigheden zeer ongelegen.

Welke nieuw ministerie er ook aan het bewind komt, het zal in ieder geval als eerste plicht krijgen de Rijksbegrooting in evenwicht te brengen, dus het Bezuinigingsplan „*Welter*" geheel of gedeeltelijk uit te voeren. Doch op die begrooting zoo maar voor een bedrag ± 150 millioen te besnoeien, is niet mogelijk zonder zich een groot deel der kiezers tot vijanden te maken. Wie zal zich als helpster voor de overname van een dergelijke ministerieele nalatenschap willen aanbieden? Daar komt nog bij, dat in Juni a.s. weer algemeene verkiezingen voor de Tweede Kamer moeten plaats hebben. En niemand kan zelfs bij benadering gissen, hoe die zullen afloopen, aan welke partijen deze verkiezing de meerderheid zal bezorgen. Een nieuw ministerie *nu* in *dezen* tijd zou dus zeer groote kans beloopen in Juni toch weer te moeten aftreden. Die risico zal zeker niemand op zich willen nemen.

Om al deze redenen kunnen we ons best begrijpen, dat zich het tegenwoordige ministerie zich waarschijnlijk heeft laten leiden om er toe te besluiten tot Tweede-Kamer-ontbinding en vervroegde verkiezingen uit te schrijven, welke zijn aangekondigd tegen den 26n April a.s. Het is nu maar de vraag, welke partij of partijen als de sterksten uit de bus zullen komen en zich met de Regeering zullen moeten belasten.

In dank ontvangen.

— Van het Bestuur van de *Coöperatieve V. & N.* een mooie foto van den gedenksteen met portret van wijlen Pater St. v. d. Pavert.

— van den Heer Capriles een historische-geographisch overzicht toegelicht door verschillende landkaarten van: *La question del chaco Boreal*, het betwiste grondgebied tusschen Bolivia en Paraguay.

Toeristenschepen.

Morgen ten 7 uur wordt hier in de Caracasbaai verwacht de mooie Italiaansche toeristenboot *Conte Grande* met 437 toeristen aan boord. Het uur van vertrek is bepaald op 3 uur na den middag.

Op *Dinsdag 21 Februari* wordt verwacht de Engelsche *Duchess of Bedford*, ligplaats Schottegat.

Op *Donderdag 23 Febr.* de Engelsche *Mauretania* (Caracasbaai)

Op *Vrijdag 24 Febr.* de Duitsche *Reliance* (Schottegat)

Op *Zaterdag 25 Februari* de Zweedsche *Kungsholm* (Schottegat).

Athletiek wedstrijden op „Asiento"

Morgenmiddag ten 2 uur zullen *voor de eerste maal* op Curaçao athletiekwedstrijden plaats hebben op het sportterrein van „*Asiento*". Er zijn morgen geen voetbalwedstrijden, zoodat al het publiek verwacht wordt op *Asiento*.

En wat het voornaamste is er wordt geen entrée geheven. Voor verdere bijzonderheden verwijzen wij naar de advertentie van den **C. B. L. O.** en naar de uitgebreide programma's.

Feestcomité Prins van Oranje.

Volgens mededeeling van bovengenoemd comité is er reeds een bedrag van 7057 — fl. gecollecteerd voor de viering van dien gedenkdag van 24 April a. s.

Correspondentie.

Te laat om het nog in dit nummer op te nemen, ontvingen we van de *Curaçao Trading Cy* een groot relaas van het gebeurde met de beide damestoeristen. Wegens plaats- en tijdsgebrek was het ons onmogelijk dit art. nog bijtijds te vertalen en af te drukken.

Dus geduld tot de volgende week.

De roofoverval van de twee dames toeristen.

Z. E. de Gouverneur heeft een zeer waardeerend schrijven ontvangen van de twee dames toeristen, die hier op Curaçao door twee chauffeursbandieten waren overvallen.

In het schrijven, wat we de volgende week zullen publiceeren, spreken de beide dames hun bijzonderen dank uit voor de hulp hun na het ongeval bewezen en sloten tevens in als bewijs hunner erkentelijkheid een gift van $ 100 ten bate van het Curaçaosche *Roode Kruis*.

Het Bestuur van de Chauffeurs-Vereeniging [illegible] bond, heeft een schrijven gericht aan den Heer J. F. BURT, den Amerikaanschen Consul alhier, waarin het Bestuur dier Vereeniging het gedrag der twee chauffeurs-bandieten ter sterkste afkeurt en er hun grooten spijt over te kennen geeft. Dit feit werpt een blaam op alle chauffeurs. Daarom protesteert het Bestuur tegen de twee personen, die ook geen lid waren van hun Bond, en het verzoekt dit schrijven ook ter kennis te willen brengen aan de beide dames-toeristen. Afschrift van dezen brief is eveneens gezonden aan alle agenten van toeristenbooten alhier.

Aanslag op President Roosevelt.

Eergisteren, bracht ons de telegraaf een bericht van een laffen moordaanslag op den nieuw gekozen (maar nog niet in functie zijnde) President van de Ver. Staten van Noord Amerika, Franklin Roosevelt. Deze vertoeft met eenige zijner politieke vrienden te Miami (Florida).

Een Italiaansche metselaar Guiseppe Zangara, heeft Woensdagavond in Miami een aatal revolverschoten gelost op Roosevelt en de heeren, die hem vergezelden, waarbij Roosevelt zelf ongedeerd bleef, maar vijf andere personen, waaronder ook de burgemeester van Chicago, Anton Cermak min of meer ernstig gewond werden.

De dader, die 33 jaar oud is, beweert tien jaar geleden ook een aanslag beproefd te hebben op het leven van Koning Victor Emmanuel van Italië. Hij is een verdwaasd slachtoffer van anarchistische denkbeelden, want hij zegt niets tegen Roosevelt persoonlijk te hebben, maar dat hij een vijand is van elken regeeringsvorm en van alle Presidenten en daarom spijt te hebben dat zijn aanslag mislukt is.

De vrijheid in Spanje.

In het hospitaal van Sevilla is een communist. die herhaaldelijk en dringend had verzocht, vóór zijn sterven een katholiek priester te mogen spreken, om te kunnen biechten en communiceeren, zonder de genademiddelen der H. Kerk overleden.

Een verpleger van het hospitaal wilde den laatsten wensch van den stervende wel inwilligen, doch hem werd door het bestuur van het hospitaal te verstaan gegeven, dat de zieke ijlde en niet wist, wat hij vroeg. Hoewel de zieke verzekerde, dat hij bij zijn volle verstand was, werd op zijn verlangen geen acht geslagen en moest hij zonder priester sterven. Dat heet vrijheid van geweten.

De directeur-generaal van den openbaren gezondheidsdienst te Madrid moet er, naar Kipa meldt, eveneens eigenaardige ideeën omtrent de vrijheid van den mensch op na houden.

Op het feest van Maria's Onbevlekte Ontvangenis hadden de zieken van het hospitaal „la Princesa" verzocht ter communie te mogen gaan. De directeur bepaalde echter, dat alleen zij, die daartoe schriftelijk een verzoek indienden, mochten biechten.

Een groot aantal zieken was hiertoe niet in staat en moest van het ontvangen der sacramenten afzien. Ongeveer driehonderd zieken hebben tengevolge van deze willekeurigen maatregel niet kunnen biechten en communiceeren.

Moed houden!

„Twee kikkers" — aldus lezen wij in *„Humfelds Financier"* — „vielen des nachts in een melkvat, dat voor het kleinste deel gevuld was met melk. „Dat is het einde" — zei de eerste kikker, die een pessimist was. Hij strekte zijn pooten uit en verdronk.

De andere kikker was een optimist en hoewel hij inzag, dat hij er leelijk voorzat, gaf hij nog den moed niet op. Den heelen nacht ploeterde hij met z'n voorpooten in de melk om met z'n kop boven te blijven. En toen het dag begon te worden, hadde onvermoeibare kikker vasten grond onder de pooten ... boter! ..." (Hij had boter gekarmd.)

Tot zoover deze kikkerfabel. Het beeld is ook op Nederland van toepassing. Ook wij hebben nu drie crisisjaren lang gesparteld in een poel, waar de vaste bodem ontbrak. En nu er enkelen zijn, zooals bijv. Dr. Van Aalst, die — om even een andere metaphoor te gebruiken — het einde van een val meenen te bespeuren, zoeken wij houvast, en vinden ... boter. Niet alleen omdat wij dit kostelijk product nu eenmaal in Nederland bijna niet meer kwijt raken, maar ook omdat het glad en glibberig is.

Vaste grond! Misschien. Maar het gaan is niet minder moeilijk dan het gespartel van gisteren. Met vallen en opstaan moeten wij vooruit, en als het kan, naar boven. Er zijn er die voor dit onzekere dek een compleet wegenplan willen ontwerpen. Ons dunkt, wat meer noodig moet heeten is: overeind blijven!

Het Katholicisme in Amerika.

Ondanks de geweldige economische crisis is het Katholicisme in de Vereenigde Staten in het afgeloopen jaar 1932 belangrijk voornit gegaan. Volgens het *„Official Catholic Directory"* zijn er thans in Amerika 20.236.391 Kath. Het aantal dergenen, die tot de Kath. Kerk toetraden, bedroeg 40.269 of 741 meer dan het vorig jaar. Er zijn 2829 priester of 433 meer dan in 1931. Het aantal kerken en missiesiaties bedraagt 18.152. In het afgeloopen jaar werden 27 nieuwe seminaries gebouwd, zoodat de Amerikaansche kerkprovincie thans de beschikking heeft over 172 inrichtingen van opleiding voor priester-studenten. Uit een statistiek van de *National Catholic Welfare Conference* is gebleken, dat de katholieke scholen door 800.000 kinderen werden bezocht. Deze katholieke scholen, die geen subsidie van de regeering ontvangen maar door de katholieken zelf worden bekostigd, besparen de Amerikaansche regeering ieder jaar een bedrag van ruim 250 millioen dollar.

„DE SPORT"

Mededeelingen van „De Curaçaosche Voetbalbond."

Wedstrijd — Uitslagen.

Bismarck — R. C. C.		1—0
Asiento — Transvaal		2—0

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

Prince-Beker.

Zondag, 19 Februari;		**Allen naar het sportpark „ASIENTO" voor de Athletiek-Demonstraties.**
Zondag, 26 Februari	H	VOLHARDING — TREKVOGELS 4.15 precies.
Zondag, 5 Maart	G	JONG HOLLAND — ASIENTO 4.15 precies.
Zondag, 12 Maart	L	WINNAAR G — BISMARCK 4.15 precies.
Zondag, 19 Maart	M	TRAPPERS — WINNAAR H 4.15 precies.
Zondag, 26 Maart		**EINDWEDSTRIJD** WINNAAR L — WINNAAR M 4.15 precies.

COMPETITIE-PROGRAMMA.

Zondag 26 Februari

MUNDO NOBO:
2de klasse
Olympia — S. D. O.
3.00 precies

ASIENTO
2de klasse
D. D. V. O. — De Ruiter
3.00 precies

Zondag 5 Maart

MUNDO NOBO
2de klasse
D. N. S. — Juliana
3.00 precies

ASIENTO
Res. 1ste klasse
Asiento 2 — Bismarck 2
3.00 precies

Zondag 12 Maart

MUNDO NOBO
2de klasse
D. D. V. O. — Van Nes
3.00 precies

ASIENTO
[illegible]
3.00 precies

SCHERPENHEUVEL
D. N. S. — Scherpenheuvel
4.15 precies

Zondag 19 Maart

MUNDO-NOBO
Res 1ste kl.
Jong-Holland 2 — R. C. C. 2
3.00 precies

ASIENTO
2de klasse
Olympia — Van Nes
3.00 precies

Zondag 26 Maart.

MUNDO NOBO
2de klasse
De Ruiter — Hercules
3.00 precies

ASIENTO
2de klasse
S. D. O. — Van Nes
3.00 precies

Zondag, 2 April.

MUNDO NOBO
1ste klasse
Go Ahead — Jong Holland
4.15 precies
Res. 1ste klasse
Republiek 2 — Transvaal 2
3.00 precies

ASIENTO
[illegible]
Asiento — Bismarck
4.15 precies
Res. 1ste klasse
Trappers 2 — Trekvogels 2
3.00 precies

Gezonde geest van Sportiviteit.

Wij releveerden de vorige week een voetbalincident in Holland, waarin de justitie betrokken werd en waarvan een relaas in de Rechtszakenrubriek der Hollandsche bladen kwam, dat een beeld gaf van de behandeling van het geval van mishandeling op het voetbalveld tijdens 'n officiëelen competitie-wedstrijd.

Het O. M. van de Rechtbank keurde het gedrag der spelers in deze voetbal-ontmoeting af, maar waarschuwde tegelijk tegen den verkeerden geest, welke heerscht in de huidige sport — vooral in voetbalkringen.

De rechter maakte op grond van verklaringen uit, wie de schuldige was, die de gevaarlijke trappen had uitgedeeld, waardoor de andere ernstige gewond werd.....

Van de zijde der beklaagden rees daarna verzet.

„Niet *wij* alleen zijn de schuldigen — ook de anderen speelden forsch en schiepen mee de sfeer voor de ongelukken.

Dat nemen wij wel aan.

Maar wij troffen in een dier bladen een protestschrijven, dat tevens verweerschrift moest zijn, deze uitlating:

„De getuigen van den gewonden speler verklaarden: wanneer de bond niet straft, dan laten wij „hem (den forschen speler) gerechtelijk vervolgen. Ware het hier niet beter geweest, dat betrokken vereenigingen met elkaar waren overeengekomen om de kosten uit het ongeluk voortgevloeid samen te dekken... Veel kwaad was dan voorkomen. Want aan wie de verantwoording als straks de speler gevangenisstraf over zich hoort uitspreken. Had het ongeluk zich niet precies andersom kunnen voordoen, omdat *beiden* forsch speelden?"

Hier raken twee gedachten elkaar — hier begrijpen twee partijen elkander beter, hier komt eerlijk spijt na de daad, in staat van opwinding en [illegible] „sporthaat" verricht.

Hadden wij elkander beter begrepen en meer gerespecteerd; de onpropagandistische incidenten met leelijken nasleep, waren niet voorgevallen. Hadde de bondsleiding energiek ingegrepen en in ieder geval tactisch gevonnist op een wijze, welke bevrediging had kunnen brengen, de naweeën hadden korter nagewerkt.

In ieder sportkring, en zeker in de principiëele, dient een gezonde geest van sportiviteit gekweekt te worden en clubchauvinisme, waaruit juist de noodlottige speelhartstocht voortkomt, fel bestreden te worden.

Leiders dragen groote verantwoordelijkheid; — van hen kan op de leden veredelende invloed, maar ook vernederende misleiding uitgaan. Spel alleen om de winst, spant de zenuwen. en de lichaamskracht tot vaak een onbeheerschte inspanning, welke ontoombaar is en hard tegen hard botst.

Spelers beklagen zich dan over tegenstanders.

Maar controleeren zij zich zelf wel?

Weten zij zelf, wat zij doen?

Weet het publiek, dat dikwijls zoo ophitsend optreedt, welk aandeel het nam in het incident?

Is de hartstocht uitgewoed en ziet men de gevolgen, dan komt de spijt. Te laat.

Goed leiden is vooruitzien.

Edel spelen beteekent den ander even goed ontzien als zich zelf.

Een iedere goedwillende en driftige sportman moet zich zelf in dezen veredelenden zin goed opvoeden.

W.

DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS VEREENIGING.

AFDEELING WILLEMSTAD CURAÇAO.

Groep I (Schotsche Dassen).

Troepleven van Maandag 20 Feb. tot en met Maandag 27 Feb. 1933.

Mededeeling: Geïnstalleerd tot Padvinder JAN LENS en ENGBERT JONKERS op 12 Februari te Fort Beekenburg.

te Aruba: een Padvinders-patrouille opgericht door Patr. leider HERMAN DANIA. (Tijger-patrouille).

Deze week op Maandag, Dinsdag, Donderdag en Vrijdag, de patrouille-avonden voor de Herten, Wolven, Arenden en Vossen. Allen van 6.30 tot 7.30 uur.

Patrouilleleden: a.s. Zondag vindt bij goed weer, de Wedstrijd plaats.

Gebruik deze laatste bijeenkomsten voor de wedstrijd goed.

TROEP-AVOND.

Woensdag 22 Februari van 6.30 tot 8 uur.

Programma: Laatste aanwijzingen voor de WEDSTRIJD.

Slangendans en Exercitie.

Pionier-les en eenige Verkenners-spelen.

Verhaal: „HET GEVONDEN PERKAMENT."

STUDIE-PATROUILLE. „UILEN".
(2 wekelijksche bijeenkomst.)

Vrijdagavond
van 5 tot 6 uur: Eerste Patrouille-bijeenkomst.

Programma: Indeeling der patrouille-bandjes.
werkprogramma.
1e klasse-training.
eenige deductie-spelen.
(volgende week EERERAAD).

Zaterdag
van 4 tot 5 uur Zwemmen.
van 5 tot 6 uur Muziektraining.

TROEP-BIJEENKOMST.

Zondag 26 Februari.

verzamelen om 2 uur op het Groepterrein tocht naar PLANTAGE ZUURZAK. WEDSTRIJD IN TENT ZETTEN EN KEUKENS BOUWEN.

HORDE van GROEP I.

Dinsdag en Zaterdag op de vastgestelde tijd verzamelen voor training, broertjes, en Rimboespel. Repetitie van „De Zevensprong" en Baloe geeft de Wet De rimboe-dansen en een Teekenwedstrijd. Ook vertel ik weer een mooi verhaal. Dan nog Ster-training. Hoe was 't Kamp?

Je Oude Wolf

[illegible]

Altijd al had het VERKENNEN zijn nieuwsgierigheid gewekt en wilde hij een PADVINDER worden. Dikwijls had hij thuis reeds gevraagd, maar zijn Moeder vond het te gevaarlijk met dat kampeeren en z'n Vader had 't veel te druk met andere dingen om z'n aandacht op de Padvinderij te vestigen; daarenboven kende hij de leider niet en had een vriend laatst nog „het Militarisme van Verkennen" tegen hem betuigt.

Eens komt de jongen thuis en vertelt, dat zijn vriendje bij de Padvinders was gekomen en nu in uniform liep. Z'n Moeder zegt niet veel daarop, maar besluit eens met haar vriendin, de Moeder van het vriendje, te gaan praten, hetgeen ze doet.

Als ze terugkeert, is ook háár belangstelling gewekt en praat ze 's avonds met haar man, welke eigenlijk geen bezwaren schijnt te hebben en vindt, dat de jongen dan tenminste ook een aardig verzetje heeft, mits zijn schoolwerk er niet onder lijdt.

Zoo komt de jongen, door 't vriendje vergezeld, op 't RIF en zit op een stoel tegenover den leider. Deze vraagt hem veel: „Wie zijn Ouders zijn, waar hij woont, hoe oud hij is. Zijn Godsdienst en op welke school hij gaat. Hoe zijn maandrapport is en in welke groep hij zit. Reeds nu bemerkt de jongen, dat als je een Padvinder wilt worden, er veel van je verwacht wordt en dat je er veel voor moet doen. Nu geeft de leider hem eenige formulieren, welke hij geteekend terug moet brengen. Z'n vriendje laat hem de patrouillekamers in het Troeplokaal zien en neemt hij ook een kijkje in de Welpenkamer. Overmorgen zal hij aan de Troep voorgesteld worden en moet hij eveneens komen voor zijn eerste training om van nieuweling een derde klas Padvinder te worden.

't Is Woensdagavond.... alle vierentwintig Padvinders zijn op 't terrein aanwezig. De Nieuweling is er alreeds één uur voor z'n tijd.

Dan, rond de vlaggemast, wordt hij voorgesteld aan de Troep en voorloopig opgenomen in een patrouille. De patrouille-leider neemt hem mede naar zijn Groep en drukt hem een stevige hand... 's Avonds acht uur keert hij terug naar huis, het hoofd vol, met het vele geziene en gehoorde... met het vaste plan, een goed Padvinder te gaan worden.

Elke week komt hij nu voor training. Eerst leert hij de BELOFTE, welke hij af zal moeten leggen en de Wet, welke hij altijd moet betrachten. Ook wordt deze hem stuksgewijze verklaard. Dan hoe de organisatie in elkander zit en hoe hij natuursporen moet kunnen lezen. Hoe een Padvinder groet en waarom op die manier, hoe hij de vlag kan hijschen en breken. Touwknoopen, om practisch te gebruiken en waarvoor de Verkennersstok dient. Veel steekt hij ook op in die wekelijks terugkeerende bijeenkomsten, van de goede sfeer in deze groote Wereld-organisatie, en de broederschap, welke er in elk team moet heerschen.

NA EENIGE MAANDEN.

... in 't midden van de leiderskamer, zitten de twee leiders, om hem te toetsen of hij nu vaardig genoeg is, om een Padvinder te worden. Hij zelf is in 't troeplokaal, eenige Padvinders repeteeren met hem, over wat hij straks weten moet. Hij is vol vertrouwen, maar toch een beetje zenuwachtig.

Nu wordt hij geroepen, salueert, en neemt plaats voor de tafel. Dan wordt hij getoetst in 't door hem geleerde, terwijl de leiders van zijn antwoorden aanteekening maken. Na een twintig minuten kan hij gaan en confereeren de leiders over zijn examenproef. Als hij weer binnengeroepen wordt, dan hoort hij, dat hij geslaagd is en vaardig bevonden, een Padvinder te worden.

Morgen moet hij voor de EERERAAD (patr. leiders) komen, welke hem na vraag en antwoord hunne beslissing zullen mededeelen. of hij de belofte kan afleggen.

DE EERERAAD.... op de tafel lig de vlag, het symbool van EER ent EENHEID. Daarachter zitten de patrouilleleiders, daarvoor staat hij.... „Wil je de belofte afleggen, welke luidt: „Op mijn eerewoord beloof ik ernstig te zullen trachten: Mijn Plicht te doen, tegenover God en mijn Land, iedereen te helpen, waar ik maar kan en de Padvinderswet te gehoorzamen? Ja, ik wil." „Weet je wat je doet, als je op je Eerewoord belooft? Ook hierop antwoordt hij bevestigend." „Zal je je Thuis en op School en langs de straat eveneens als een Padvinder gedragen?" Ook hierop antwoordt hij zijn best te zullen doen. Van al de vragen en zijn antwoorden, wordt aanteekening gemaakt door een der Patr. leiders en zegt de EERERAAD hem, dat hij overmorgen in 't Kamp, tot Padvinder geinstalleerd zal worden en deze twee dagen goed aan de komende Belofte moet denken.

.... twee dagen brengt hij door... hunkerende naar het groote oogenblik .... en dan:

ginds staan de tenten.. de brandende olielampen daarvoor werpen haar schijnsel daarbinnen en in de omtrek rondom.

achter de vlaggemast het brandende Kampvuur, daaromheen in een groote kring Padvinders welke door het schijnsel der vlammen fastastisch verlicht worden.

Op eenige afstand staat de jongen, nu in uniform, voor zijn leider. Dan.. [illegible] zacht tusschen de [illegible] der boomen steekt en de maan de zwarte silhouette der rotsen klaar afteekent tegen den avondhemel... legt de jongen zijn linker in de hand der leider en belooft, terwijl allen het geheim teeken maken:

„Op mijn Eerewoord beloof ik ernstig te zullen trachten: Mijn Plicht te doen tegenover God en mijn Land.

Iedereen te helpen, waar ik maar kan,

De Padvinderswet te gehoorzamen.

Nu spelt de leider hem het installatieteeken op de borst en zegt: „Door je afgelegde Belofte en deze handeling, ben je geinstalleerd tot Padvinder en Lid geworden van onze Groote Wereldbroederschap. Doe je Belofte gestand".

Zoo wordt hij bij zijn Makkers opgenomen.

Willemstad, 13 Februari 1933.

M.

De Professor in de IJskast.

Het tragisch lot van professor Holsknecht uit Weenen, wien tengevolge van zijn Röntgenologische werkzaamheden de rechterhand geamputeerd moest worden, vestigt de aandacht op de heldhaftigheid, waarmede vele geleerden zich aan hun wetenschappelijken arbeid wijden.

Het aantal dergenen, die evenals Holsknecht onder invloed van Röntgen- of radiumstralen een of meer ledematen, zelfs het leven verloren, is reeds schrikbarend hoog. Andere onderzoekers namen hun intrek in een leprozenkolonie om de vreeselijke ziekte te bestudeeren, in het volle bewustzijn van de gevaren, daaraan verbonden, of stegen met een balon tot onderzoeking van de hoogere luchtlagen op, waaruit zij dan met bevroren ledematen terugkeerden. Ook is het gebeurd, dat een geleerde vergif innam, om de uitwerking daarvan op het menschelijk lichaam aan eigen lijf te beproeven, en zijn sidderende hand schreef dan het resultaat zijner gevoelens neer tot welzijn der hem overlevende menschen.

Doch niet altijd hebben wetenschappelijke proeven, waarbij de geleerde zichzelf als proefkonijn gebruikt, zoo'n tragisch slot. De zoekende geest vervalt soms tot eigenaardige dingen, zooals een verslag bewijst uit de lezingen, welke op de jaarvergadering van de Amerikaansche vereeniging voor experimenteele biologie ten gehoore gebracht werden.

Zoo verlegde prof. Swift van de Universiteit te Rochester b.v. het veld zijner werkzaamheden in .... een ijskast.

Hij wilde het „lustgevoel" bestudeeren, dat hem volgens zijn meening een langzaam bevriezen veroorzaken moest. Dit lustgevoel liet dan ook niet lang op zich wachten en het werd tegelijkertijd wetenschappelijk geregistreerd. De professor droeg n.l. om den hals verschillende gevoelige instrumenten, die nauwkeurig het aantal en de sterkte der afzonderlijke vorsttrillingen, evenals ook lichaamstemperatuur, bloeddruk, en andere dingen opteekenden.

Toen men mijnheer Swift, die totaal bevroren was, uit zijn koude werkplaats haalde, straalde hij van genoegen. Hij had immers zelf gevoeld, dat iedere koude rilling de warmteproductie van het lichaam bevordert, zoodat men als men eenmaal totaal doorgevroren is, een kippevel als iets heerlijks gevoelt.

Twee collega's van mijnheer Swift toonden niet minder heldenmoed, doorwat zij achtereenvolgens koude, lauwwarme, heete en gloeiende voorwerpen tegen hun tanden hielden om de gevoelens, die in ieder geval afzonderlijk opgewekt worden, te leeren kennen en den tijd te meten, die eigenaardige tandacrobatiek en de waarneming van een smartgevoel verloopt.

Zeldzaam zijn ook, al werden ze voorzichtigheidshalve niet aan eigen lichaam genomen, eenige proeven, welke met dieren werden genomen. Zoo verzamelde prof. Liddel een heele menagerie om zich heen, varkens en konijnen, waarop hij plotseling uit een luidspreker de stemmen van allerlei andere dieren, b.v. ook roofdieren, weerklinken liet. Doel van de proef was: waar te nemen, hoe de proefdieren op de stemmen der andere „onzichtbare" zouden reageeren. De proef lukte echter niet zoo schitterend, want zelfs de schapen bemerkten, dat de tonen, die zij hoorden, niet zoo heel echt waren.

Om de verandering van bloeddruk bij dieren te meten, die plotseling door een gevoel van pijn overvallen werden, vond een Amerikaansch geleerde geen betere methode dan een half dozijn katten met de staarten op den grond vast te spijkeren. De arme dieren reageerden hier dan ook op, in ieder geval beter dan hun kameraden, die men alleen maar met den luidspreker mishandeld had.

Het sensationeelste bericht komt echter van een prof. Anderson, die voor eenige koeien een film liet afloopen om te zien hoe de dieren zich bij het zien hiervan gedroegen. De professor was volgens zijn verklaring daarbij haast overhoop geloopen door een woedende koe, die onverwachts naar voren stormde om een heer op de horens te vatten.

De toorn van het anders zoo vreedzaam stil rundvee was begrijpelijk, want die koe werd zóó woedend, juist **op het oogenblik, dat die bewuste heer een groote biefstuk zat op te eten.**

Bekentenis van een jonge dame.

Daar was eens een meisje....

Dat meisje was modern: vleeschkleurige zijden kousen in glimmende laarzen met rammelende sporen (o, arme der toekomst!) een veelkleurige rok met zig-zag punten, een blouse van de zijdespin, een jongenskop, en de eeuwige sigaret tusschen de roode lippen. 'n Levende model voor 'n revue, een schepsel om.... met een karwats achter de waschtobbe te jagen.

En dat „meisje" werd eens op slag 'n meisje.

En hier begint een nieuwe periode in haar leven, welke in een roman over haar zou getiteld moeten worden: Hoofdstuk III: De onthulling in den trein.

Maar zij schrijft dien roman zelf, in een eenvoudige ongekunstelde taal, welke door haar eenvoud het stempel der waarheid draagt.

Der bloedige, maar heerlijke, bevrijdende waarheid!

Luistert en overdenkt gij, meisjes, die in uw hart de nog onbestemde liefde voelt voor een jongen; die in uw oog reeds het licht ontvangt van de zon-doorschenen toekomst; die met heel uw wezen het leven tegemoet zweeft als ware het een voortdurend festijn en bal.... Luistert en overdenkt de bittere levenservaring van dit „meisje", dat nu meisje werd — en spiegel u zacht....

„Ik ben twintig jaar en vroolijk van aard. Ik ben dol op de moderne mode en de moderne dansen.

Toen er onlangs in een herderlijk schrijver van onzen Bisschop over de moderne modes en dansen gesproken werd, las ik dat schrijven uit nieuwsgierigheid ook eens.

Ik kon me niet begrijpen, dat een zoo wijs man als onze Bisschop zoo streng veroordeelde, wat wij onder ons als de natuurlijkste zaak van de wereld, als een onschuldig vermaak beschouwden...

En toch heeft de Bisschop gelijk.

Luister maar eens hoe toevallig en overwacht ik daarachter ben gekomen.

Ik was dezer dagen op pleizierreis en voelde me in den trein niet erg lekker.

Ik verliet daarom de coupé en ging in de couloir staan. Daar hoorde ik in een nabij compartiment eenige jongelui van ons gezelschap praten.

Ze hadden het over onze bals, onze doorschijnende kleeren, onze min-eerbare modes.

Met eigen woorden hoorde ik, wat ik niet geloofd zou hebben als een ander het mij verteld zou hebben, hoe boosardig ze ons gedrag, onze kleeding, onze argelooze vertrouwelijkheden en ons gemis aan vrouwelijk eerbaarheidsgevoel beoordeelden en bespotten. Ze spraken luid en lachten daarbij nog harder.

Van tijd tot tijd hoorde ik de namen van vriendinnen noemen, en de bijnamen, die ze haar gaven. Met ontzetting hoorde ik tenslotte, welken naam ze mij gaven en wat ze van mij dachten en —..... verwachtten! Van mij die in de modes en in die dansen geen kwaad zag!

Het was of het bloed zich met geweld uit mijn wangen perste. En vernederd en beschaamd vluchtte ik in mijn coupé terug. Toen begreep ik, dat onze Bisschop toch wijzer is dan ik. En dit weet ik wel: voortaan van heel mijn leven geen moderne kleeding, geen moderne dansen meer.

Ik zal ze geen gelegenheid meer geven, mij een lichtekooi te schelden."

(*De Gelderlander*) J. D.-K.

Benadeelde bankdirecteuren, die zich zelf weten te helpen.

Maakt men zich aan diefstal schuldig, wanneer men zich zijn eigen geld toeëigent?

Deze moeilijke vraag moet de politie van Moncks Corner in Zuid-Carolina beslissen. Zij heeft twee burgers der plaats in verzekerde bewaring gesteld, die aan het filiaal van een New-Yorksche bank hun spaargelden toevertrouwd hadden en op zekeren dag moesten beleven, dat de bank haar loketten sloot.

De beide depothouders behooren tot aanzienlijke families der stad. Toen zij hoorden, dat de bank gesprongen was, drongen zij kortbesloten het kantoorgebouw binnen en dwongen de kassierster met geladen revolver de brandkast te openen. Zij namen de hun toebehoorende spaargelden tot een totaal bedrag van 17000 dollar uit de safe en verborgen het in een dichtbijzijnd boschje. Toen stelden zij zich ter beschikking van de politie.

Zij verklaarden, dat zij zich zonder meer een grootere som hadden kunnen toeëigenen, wanneer zij gedachten aan diefstal gehad hadden. Zij hadden er zich echter mede tevreden gesteld geen penning meer dan het bedrag, dat zij bij de bank gestort hadden, te nemen.

Beiden bevinden zich nog in voorloopige hechtenis, maar tot nu toe is geen enkele aanklacht tegen hen ingediend.

De sherif bevindt zich in een netelige positie, want hij is zelf crediteur van dezelfde bank en staat dus niet onvooringenomen tegenover het geval.

Twee millioen kinderen in Mexico van alle onderwijs verstoken.

Volgens een bericht in „*La Prensa*" uit Mexico-City heeft een groep leeraren in een zitting van de Kamer ven Afgevaardigden der Volksvertegenwoordigers ontstellende mededeelingen gedaan over den droeven toestand, waarin zich thans het lager onderwijs in Mexico bevindt.

Volgens deze afgevaardigden zijn er thans in Mexico twee millioen kinderen, die van ieder onderwijs zijn verstoken. De positie van het lager onderwijs in de regeeringsscholen is steeds slechter geworden, daar de gelden, die beschikbaar zijn gesteld, absoluut ontoereikend waren. Het was een sensationeele onthulling, dat de onderwijzers per dag totaal slechts 90 Centavos (ongeveer een gulden) verdienen.

Dit zijn de bedroevende resultaten van een verwoede kerkvervolging, die den cultureelen invloed van de kerk uit het onderwijs verbannen heeft.